

været delte Meninger om — som man har erfaret under denne Forhandling, og det er i og for sig interessant —, hvorvidt det — saaledes som jeg tror — er rigtigt, at Hovedtendensen bør være at opmuntre de smaa Foreninger til at afholde Dyrskuer i Samlag. Hvis de gøre det, belønnes det ved, at det almindelige Tilskud forhøjes med 20 pCt. Hvis der skulde være Ønske derom, har jeg ikke det mindste imod at gaa op til 25 pCt. for at gøre denne Opmuntring mere effektiv; men synderligt mere, end her er foreslaaet, tror jeg ikke, det er heldigt at gaa til.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) sluttede sig vistnok helt og holdent, saa vidt jeg opfattede det ærede Medlems Foredrag, til Bestemmelsen vedrørende Statskaaringssskuer for Hingste og Statstyreskuer, ligesom det samme var Tilfældet for Hesteavlforeningernes Vedkommende. Men paa dette Punkt var det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) mindre blid. Det ærede Medlem brugte meget stærke Ord; han præsenterede sig ikke blot som sin egen Ordfører, men som Ordfører for et helt Parti plus sig selv og to andre Løsgængere. Det var naturligvis noget, som gav det ærede Medlems Ord Vægt, og jeg synes, at den Vægt, som denne Baggrund giver, naturligt kunde have medført, at de overordentlig stærke Ord ikke havde været saa nødvendige, som det ærede Medlem selv fandt dem. Det skal jeg imidlertid ganske lade staa hen; Tiden er ikke til at komme dybt ind paa Detailler af det ærede Medlems Foredrag. Det ærede Medlem var forbausset her; han sagde, han kunde ikke forstaa dit og ikke forstaa dat; visse Bestemmelser vare ganske umulige — jeg kommer maaske senere tilbage til noget af det, men skal ikke fordybe mig stærkt deri nu. Men det glædede mig, at det ærede Medlem for Horsens Landkreds og de fleste andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig om disse to Punkter, nemlig Statsskuerne, som jeg vil kalde det med et kort Udtryk, og Hesteavlforeningerne, vare enige. Det ærede Medlem fra Thisted (Hornstrup) beklagede ganske vist, at Tilskuddet til de nuværende Hesteavlforeningshingste var nedsat med 1/4. Derom skal jeg sige til det ærede Medlem, hvad han vil faa bekræftet, naar han faar Henstillingen fra Landboforeningerne at se, at disse selv ere gaaede skarpere frem. Landboforeningerne have ganske vist ikke foreslaaet Tilskuddet til de fremtidige Hesteavlforeninger nedsat til 1/16, saaledes som jeg har foreslaaet

det, de ere blevne staaende ved 5/16; derimod foreslaa de med Hensyn til de gamle Hesteavlforeninger, som faa deres Tilskud tilmaalt efter de hidtil gældende Regler — der er nemlig indtil 4 Aargange tilbage, inden disse Tilskud ere udbetalte —, at de skulde gaa ned fra de 5/16 til de fremtidige 3/16. Jeg har søgt at finde en Mellemvej; jeg fandt det lidt for haardt at gaa ned til den nye Regel uden videre. Jeg haaber, det kan trøste det ærede Medlem, at erfare, at jeg er venligere stemt end Landboforeningerne selv overfor de bestaaende Hesteavlforeninger med Hensyn til det Tilskud, de have efter de hidtil gældende Regler. — Maa jeg med det samme sige til det ærede Medlem, der spurgte om, hvad der skulde forstaaes ved at være i „god og avledygtig Stand“ — var det ikke det? (Hornstrup: Jo.) —, at der kan stilles mange Spørgsmaal, som kunne lyde kuriøst nok. I den gamle Lov har man brugt Udtrykket „kraftig og avledygtig Stand“. Jeg skal henstille til det ærede Medlem at definere det Begreb, og naar han er færdig med det, kunne vi tales ved om, hvad der skal forstaaes ved „god“; jeg tror nok, at Landboforeningerne finde ud af det.

Med Hensyn til Kvægavlforeningerne ere det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og de allerfleste med ham ret betænkelige, nogle mere og andre mindre. Det ærede Medlem — jeg holder mig alene til ham og svarer derigennem de allerfleste af de øvrige Herren Medlemmer — ytrede overordentlig megen Betænkelighed — andre have gjort det stærkere, det indrømmer jeg — ved den Betingelse, der er stillet vedrørende Kvægavlforeningerne i Henseende til, at a Kvægavlforeningernes Koantal skulde 2/3 være under Kontrol i Henseende til Mælkeydelse (Mængde og Fedtindhold) og til Forbrug af Foder. Jeg skal derom sige at det er et Spørgsmaal, jeg er rede til at forhandle om som om alle Spørgsmaal — jeg har ikke i den Grad bundet mig til nogen Enkelthed, at det hindrer en Forhandling. Hvis vi i Fællesskab kunde finde noget, der kunde tilfredsstille bedre, skal jeg gerne være med til at overveje det og slutte mig der til. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Landboforeningerne, som de Herrer ville faa at se af Landboforeningernes Henstillinger, ere gaaede videre paa dette Punkt. Landboforeningerne forlange 3/4 af Kvægavlforeningernes Medlemmers Køende under Kontrolforeningerne. — Man har saa talt om Nedsættelsen af Tilskud